

РЕШЕНИЕ

№ 4270

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3156** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Началник група в О„ПП“–СДВР, с проц.представител юрк.Д. против Решение от 09.01.23г по нахд № 10089/22г на СРС, НО, 107ми състав, с което е отменено НП № 21-4332-028272/13.05.22г на Началник група в О „ПП“–СДВР, с което на осн. чл. 175 ал.3 предл.1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗдвП, на В. Й. С. е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно. Оспорва се извода на СРС, че не се доказва субективна страна на нарушението и поради това НП е отменено. Всъщност точно при тази хипотеза на служебно прекратяване на регистрацията на МПС, органите нямат задължение да уведомяват собственика за това/той си знае, че не е регистрирал МПС в 2месечния срок от придобиването му/. Ако наказаното лице, което не е собственик на МПСто, беше проявило нужната активност и беше проверило всички документи на автомобила, взет за ползване от него, би установил наличието на служебно прекратена регистрация на МПСто. Нарушението е извършено при форма на вината- небрежност, поради което НП е законосъобразно. Моли се за отмяна на Решението на СРС и потвърждаване на НП, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хонорар на ответника.В съд.заседание касаторът не се явява илипредставява. Ответникът - В. Й.

С. , се представлява в съд.заседание от адв. Ж., която оспорва жалбата като неоснователна, моли за потвърждаване на Решението като правилно и законосъобразно и претендира разноси. Сочи, че СРС правилно отбелязва задължението за уведомяване на собственика на МПС- за служебно прекратена регистрация на МПСто, тъй като в този случай табелите на МПСто не се свалят и ако не бъде уведомен, собственикът няма как да научи, че МПСто му е с прекратена служебно регистрация.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно установена факт.обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е извършил проверка за компетентността на органа, за спазени срокове по чл.34 от ЗАНН, за проц. и мат.законосъобразност на НП, като правилно е приел същото за незаконсъобразно и го е отменил. СРС се е произнесъл при напълно изяснена фактическа обстановка, няма спорни и неизяснени факти,като спорът е по правото , а именно- нужно ли е в случая деецът/който не е собственик на МПСто/, да знае за служебната deregистрация на управляваното от него при проверката чуждо МПС и изобщо необходимо ли е наличието на знание у дееца, че управлява нерегистрирано МПС.

К.състав намира, че случаят е специфичен, тъй като в случая деецът не е собственик на служебно deregистрираното МПС. Ако за собственикът би могло да се разсъждава дали все пак същия не е наясно със служебната deregистрация и без изрично уведомяване/знае си, че не е регистрирал МПСто в 2месечен срок от придобиването му и какво следва по закон/ , то положението на лице, управляващо чужд автомобил, е различно. Дори собственикът да е знаел за deregистрацията на МПСто/без значение как е узнал/, няма нормативно разписано задължение собственик на deregистрирано МПС да го предоставя за ползване на друго лице- предоставяйки му тази информация. Всъщност, ако собственикът е знаел за deregистрацията, изобщо не следва да предоставя МПСто на никого и дори самият той да не го управлява. В случая е без правно значение дали собственикът е знаел или не е знаел. Напълно е възможно да е знаел, но да не е предоставил тази информация на наказаното лице. Релевантното в случая е друго - има ли нормативно разписано задължение лице, управляващо чужд автомобил, да проверява дали МПСто случайно не е deregистрирано служебно/тъй като МПСто не е със свалени табели, такова знание лицето би придобило само след справка в регистрите на О“ПП““-СДВР/. К.състав намира, че на лице, управляващо чужд автомобил/без да е негов собственик/, не би била предоставена официална справка от органите- дали МПСто е служебно deregистрирано/но е с табели/. Дори да

беше проявило активност/за каквото говори касатора/ и да беше питало- и собственика, и О“ПП“-СДВР, наказаното лице не би получило информация дали МПС-то е служебно deregистрирано.

Налице е пропуск в законодателната уредба, което не може да се тълкува в тежест на наказаното лице.

Всички възражения на касатора са неоснователни, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

На ответника се дължат разноски, той претендира 600лв договорен и внесен адв.хonorар за кас.инстанция, размерът е оспорен от касатора като прекомерен.М.размер на адв.хonorар по дело от административно-наказателен характер, за една инстанция, съгл. чл. 18 ал.4 от Наредба №1/04г, е 500лв.Съдът намира този размер за адекватен на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.01.23г по нахд № 10089/22г на СРС, НО, 107ми състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. Й. С. от [населено място] сумата от 500лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: